

[Ove Jensen.]

lanceunderskuddet gennem nye afgifter vil medføre, at yderligere 100.000 personer bliver kastet ud i arbejdsløshed.

Jeg vil også gerne spørge statsministeren, om han hellere vil sættes under administration af vores kreditorer i udlandet end f. eks. gå ind i et samarbejde med landets næststørste parti om en løsning af de store problemer, vi står over for. Jeg tror, at det ville være gavnligt for landet, hvis statsministeren valgte den sidste løsning.

Jeg fik intet svar på, om regeringen overhovedet havde planer om nogen ting, ud over at den vil revidere skønnene igen. Jeg vil derfor godt spørge: Har regeringen nogen planer om en eventuel devaluering af kronen? Eller rettere sagt: Har regeringen overhovedet planer om noget som helst, der kan redde os ud af den suppedas, vi befinder os i, med det stigende betalingsbalanceunderskud og den voksende arbejdsløshed?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil sige til hr. Arentoft, at jeg forstår, at han er enig med mig i, at det er beklageligt, at en rapport eller en redegørelse fra det økonomiske råd eller fra vismændene når ud til offentligheden på den ene eller den anden måde. På den baggrund spurgte hr. Arentoft mig, om jeg ville tage skridt til at søge den slags ting stoppet. Det, jeg noterer ved spørgsmålet, er, at også hr. Arentoft, og dermed formentlig fremskridtspartiet, finder det beklageligt, at man diskuterer en rapport af denne art, før den virkelig er offentliggjort og har været behandlet på rette tid og rette sted i henhold til den lovgivning, der nu engang gælder.

På spørgsmålet om, hvorvidt jeg vil tage skridt til at søge det stoppet, må jeg svare, at der er grænser for, hvilke muligheder man rent faktisk har for at stoppe den slags ting. Man kan f. eks. ikke begynde at efterkontrollere, hvis det er et medlem af et folketingsudvalg, der har sagt et eller andet. Den slags ting kan man ikke rigtig komme til livs. Det kan man heller ikke, hvis det skulle være et medlem af det økonomiske råd, eller hvad det nu kan være. Der er ikke rigtig nogen løsninger på det. Der er ikke andet end at sige, at ansvarlige folketingsmænd ikke bør kaste sig ind i spørgsmål og debat om en rapport, der i henhold til lovgivningen endnu ikke er offentlig. Det er det, jeg vil kritisere, og det er det, jeg forstår

at hr. Arentoft egentlig også er enig med mig i.

Og så med hensyn til regeringens planer: skulle man virkelig redegøre for regeringens planer i en spørgetid? Det tror jeg ikke kan være meningen med tingene. Vi følger opmærksomt den økonomiske udvikling, og vi vil forhandle med de partier, som vi mener er ansvarlige, som også selv viser, de er ansvarlige, og så håber vi, at vi finder en løsning på de problemer, vi står over for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Bertel Haarder (V) til undervisningsministeren:

»Kan ministeren garantere, at genåbningen af den samfundsvidenskabelige basisuddannelse i Roskilde ikke indebærer nogen som helst mulighed for en videreførelse af den meningsterror, der i indeværende år har forhindret ikke-marxistiske lærere, herunder to professorer, i at give den undervisning, de bliver betalt for, og som de har været pålagt at forberede sig til?«

(Spm. nr. 212).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge en skrivelse fra professor Gunnar Adler Karlsson til Roskilde universitetscenters eksterne rektorat har »en kombination af marxistiske lærere og ældre studenter i strid med gældende semesterplan . . . tiltaget sig magten til at styre studiernes udformning i hus 201 . . . med det, givetvis tilsigtede, resultat, at ingen ikke-marxistiske lærere har fået lov til at undervise førsteårsstudenterne på RUCs samfundsvidenskabelige basisuddannelse, hvilket med rette kan antages at føre til en højst ensidig uddannelse. De styrende organer på RUC, der er domineret af de samme marxistgrupper, har undladt at reagere på denne udvikling trods gentagne henvendelser . . .

På grund af de beskrevne hændelser har et flertal – af skattemidler højt betalte – lærere, herunder to professorer, i flere måneder ikke kunnet udføre det arbejde, som de styrende organer tidligere har pålagt dem, og de har desuden set deres månedlange forberedelsesarbejde i sommeren 1976 gå til spilde.

Hændelsesforløbet viser også, at den gamle bekendtgørelses bestemmelser om undervisningens planlægning og styringen af basisuddannelsen ved RUCs samfundsvidenskabelige